

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Milana Podhrázkého, PhD., a soudců Mgr. Jitky Zavřelové a Mgr. Ing. Petra Šuránka ve věci žalobce **J. F.**, bytem , zastoupeného JUDr. Josefem Kopřivou, advokátem se sídlem Vodičkova 709/33, 110 00 Praha 1, proti žalovanému **řediteli Věznice Jiřice**, se sídlem Ruská cesta 404, 289 22 Lysá nad Labem, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

t a k t o :

- I. Žaloba se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Žalobci se ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení vrací soudní poplatek ve výši 2.000,- Kč.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou elektronicky dne 3. 6. 2014 domáhá podle části třetí, hlavy druhé, dílu druhého zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) ochrany před nečinností žalovaného, kterou spatřuje v tom, že žalovaný doposud nerozhodl o jeho žádosti ze dne 19. 10. 2013 o poskytnutí náhrady za bolest podle ustanovení § 101 písm. b) a § 104 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „služební zákon“) a náhrady účelně vynaložených nákladů spojených s léčením podle ustanovení § 101 písm. c) služebního zákona a o (částečně opakované) žádosti ze dne 7. 4. 2014 o poskytnutí náhrady za bolest, náhrady účelně vynaložených nákladů spojených s léčením a nově též náhrady za ztížení společenského uplatnění podle § 101 písm. c) a § 103 služebního zákona.

Žalobce uvedl, že podle § 178 odst. 1 a odst. 2 písm. a) služebního zákona se řízení zahajuje doručením žádosti věcně příslušnému funkcionáři. Ten však řízení o žádosti nezahájil a rozhodnutí ve věci samé s náležitostmi podle § 181 služebního zákona nevydal. S ohledem na to žalobce navrhl, aby soud na základě analogického použití § 81 odst. 2 s. ř. s. služebnímu funkcionáři uložil povinnost rozhodnout o náhradě za bolest, náhradě za ztížení společenského uplatnění a náhradě účelně vynaložených nákladů spojených s léčením.

Žalovaný ve svém vyjádření označil žalobu za nedůvodnou. Upozornil na skutečnost, že s ohledem na chybějící úpravu postupu v případě nečinnosti služebního funkcionáře ve služebním zákoně je namístě analogicky použít úpravu v § 80 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Žalobce měl možnost požádat nadřízený orgán o uplatnění opatření proti nečinnosti, to však neučinil. Kromě toho žalobce své žádosti adresoval pracovníkovi Věznice Jiřice, jenž je zařazen do funkce ekologa a technika bezpečnosti práce, a nikoliv řediteli věznice, který byl ve věci příslušným

služebním funkcionářem. Konečně pak žalovaný uvádí, že o žádosti žalobce podané dne 7. 4. 2014 rozhodl dříve, než mu byla doručena žaloba (12. 6. 2014), a to rozhodnutími ze dne 9. 6. 2014 a 11. 6. 2014, jež byla žalobcem převzata ve dnech 13. a 23. 6. 2014. Navrhl proto zamítnutí žaloby.

Podle § 79 odst. 1 věty první s. ř. s. ten, kdo bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, se může žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.

Podle § 180 odst. 1 správního řádu tam, kde se podle dosavadních právních předpisů postupuje ve správním řízení tak, že správní orgány vydávají rozhodnutí, aniž tyto předpisy řízení v celém rozsahu upravují, postupují v otázkách, jejichž řešení je nezbytné, podle tohoto zákona včetně části druhé.

Byť to není v ustanoveních služebního zákona výslovně konstatováno, posledně citovaným ustanovením správního řádu (a i bez něj na základě zjevně subsidiární povahy správního řádu ve vztahu ke všem řízením, v nichž správní orgány vykonávají působnost v oblasti veřejné správy – srov. i § 1 správního řádu) je založena podpůrná použitelnost obecné právní úpravy ve správním řádu i pro řízení vedená ve věcech služebního poměru.

Podle § 5 s. ř. s., nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, lze se ve správním soudnictví domáhat ochrany práv jen na návrh a po vyčerpání řádných opravných prostředků, připouští-li je zvláštní zákon.

Prostředkem na ochranu proti nečinnosti je proto i v řízení ve věcech služebního poměru návrh na vydání opatření proti nečinnosti podle § 80 odst. 3 in fine správního řádu. Žalobu lze tedy podat až na základě rozhodnutí nadřízeného orgánu, který návrhu na vydání opatření proti nečinnosti nevyhověl, popř. jehož zdánlivě vstřícné rozhodnutí není způsobilé zajistit ochranu účastníka proti nečinnosti orgánu prvního stupně (např. stanoví-li mu nepřiměřeně dlouhou lhůtu k provedení potřebných opatření). Žalobu lze později podat i v případě, kdy je zřejmé, že podřízený orgán uložená opatření proti nečinnosti neplní. Pokud ani nadřízený orgán na podání účastníka nereaguje, nelze vyloučit podání žaloby na nečinnost i bez vyčkání na jeho rozhodnutí, avšak žalobce musí v žalobě tvrdit a prokazovat, že též nadřízený orgán byl v přiměřené lhůtě nečinný.

Jestliže však žalobce podal žalobu na ochranu proti nečinnosti dříve, než je zřejmé, že prostředek ochrany zakotvený v § 80 s. ř. byl v jeho případě bezvýsledně vyčerpán, popř. nevyčerpá-li tento prostředek ochrany před nečinností ve správním řízení, je nutno uzavřít, že jeho žaloba je předčasná. V této věci žalobce v rámci správního řízení vůbec podnět k opatření proti nečinnosti vůbec neuplatnil. V takovém případě je nutno žalobu odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Za daných okolností bylo již nadbytečné se zabývat tím, kdy byly žádosti žalobce předány věcně příslušnému služebnímu funkcionáři a zda po vydání rozhodnutí ze dne 9. 6. 2014 a 11. 6. 2014 může být podaná žaloba ještě důvodná.

Ve druhém výroku bylo rozhodnuto o nákladech řízení, a to v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut. Třetím výrokem usnesení soud rozhodl ve smyslu § 6a odst. 4 a § 10 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o soudních poplatcích) o vrácení zaplaceného soudního poplatku. Tento poplatek bude vrácen ve smyslu § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve lhůtě 30 dnů od právní moci výroku o vrácení poplatku.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 1. července 2014

JUDr. Milan Podhrázký, PhD., v. r.
předseda senátu

Za správnost:
Božena Kouřimová